אינהו אפסידו אנפשייהו ומי אמר רב הכי והתנן [א]המלוה את חבירו בשטר גובה מנכסים משועבדים ע״י עדים גובה מנכסים בני חורין וכי תימא [ב]רב תנא הוא ופליג והא רב ושמואל דאמרי תרוייהו [ג]מלוה על פה אינו גובה לא מן היורשים ולא מן הלקוחות מלוה אזביני קא רמית מלוה כי קא יזיף בצנעא קא יזיף כי היכי דלא ליתזלו נכסיה עליה [א]זביני מאן דזבין ארעא בפרהסיא זבין כי היכי דליפוק לה קלא ת״ר [ג]אכלה האב שנה והבן שתים האב שתים והבן שנה האב שנה והבן שנה והלוקח שנה הרי זו חזקה למימרא דלוקח אית ליה קלא ורמינהי [ג]אכלה בפני האב שנה ובפני הבן שתים בפני האב שתים ובפני הבן שנה בפני האב שנה ובפני הבן שנה ובפני לוקח שנה הרי זו חזקה ואי סלקא דעתך לוקח אית ליה קלא אין לך מחאה גדולה מזו אמר רב פפא [ד]כי תניא ההיא במוכר שדותיו סתם:

מתני׳ [ה]האומנין [ו]והשותפין [ז]והאריסין [ח]והאפוטרופין אין להם חזקה [ט]לא לאיש חזקה בנכסי אשתו ולא לאשה חזקה בנכסי בעלה [י]ולא לאב בנכסי הבן ולא לבן בנכסי האב במה דברים אמורים במחזיק [כ]אבל בנותן מתנה [ל]והאחין שחלקו [מ]והמחזיק בנכסי הגר [נ]נעל וגדר ופרץ כל שהוא הרי זו חזקה:

גמ׳

אינהו אפסידו אנפשייהו. דשדו זוזייהו בכדי שהיה להם לחקור יפה אם מכר שום קרקע באחריות ולא עשו לפיכך הפסידו אבל גבי שלש לקוחות אין להפסיד המערער דכיון דליכא שטר במכירות הללו ולא יצא הקול ממילא לא היה לו לחקור דמימר אמר לפי שירצה להחזיק בקרקע שלי לא אכלוה כל אחד שלש שנים: **ומי אמר רב הכי.** דמכירת קרקע באחריות בעדים בלא שטר גובה הלוקח כשיטרפוה ממנו מנכסים משועבדים: **בשטר.** דסתם שטר לאחריות נכתב ואפילו לא נכתב קי״ל(ב) אחריות טעות סופר הוא וכמי שנכתב דמי: **מנכסים משועבדים.** מלקוחות וכגון שלא שבקו ליה ללוה בני חורין לגבות המלוה מהם: **ע״י עדים.** כלומר בלא שטר: **מנכסים בני חורין.** וכגון שמודה שלא פרעו דהא קי״ל(ו) המלוה חבירו בעדים אין צריך לפרעו בעדים. אבל ממשועבדין לא יגבה דעדים בלא שטר לית להו קלא ולא אמרינן לקוחות אפסידו אנפשייהו וקשיא לרב: **מלוה על פה.** היינו מלוה את חבירו בעדים: **אינו גובה לא מן היורשין כו׳.** טעמא מפרש בשילהי מכילתין [קעה:] שיעבודא לאו דאורייתא ומיהו לא קי״ל הכי אלא כדמפרש התם(ו) הלכתא גובה מן היורשין ולא מן הלקוחות: **יזיף איניש בצנעא.** ומבקש שלא לפרסם הדבר כדי שאם יבא למכור קרקע לא יבינו העולם שהוא דחוק לפרוע מעות ולא יקחו ממנו ביוקר הלכך מאי הוה להו ללקוחות למיעבד: **מאן דזבין בפרהסיא קזבין.** כדי שיקפצו עליה לוקחין והלכך אפסידו לקוחות אנפשייהו שאם חקרו יפה היו שומעין מבני אדם שמכר מוכר זה ככר קרקע באחריות: **אכלה האב שנה.** ומת ואכלה בנו אחריו שתים ולא מיחה המערער: **הרי זו חזקה.** שמצטרפין לשלש שנים דיורש כרעיה דאבוה הוא ולא מצי מערער למטען משום דלא אחזיק כל אחד שלש שנים לא מחיתי שהרי הכל יודעים שדרך הבן לירש את האב: **ולוקח שנה.** שמכרה לו הבן בשטר: **למימרא דלוקח.** מיורש אית ליה קלא: **ורמינהי כו׳.** ולרב לא פריך לעיל דרב בלוקח מלוקח איירי הלכך אלימא ליה טפי למיפרך ממאי דדמי ליה: **אית ליה קלא.** והיה לו למערער למחות ומשום דלא מיחה הויא חזקה: **אכלה.** המחזיק: **בפני האב.** שהיתה שלו שנה שאומר שלקחה מן האב: **ובפני הבן.** לאחר מות האב: **ובפני הלוקח.** שלקחה מן הבן ויש לו שטר: **הרי זו חזקה.** ולא מצי מפיק ליה לוקח דבן מידיה דמחזיק משום דקטען מחזיק שטר היה לי מן האב ונזהרתי בו כשמילתי שלש שנים ועכשיו אבד הימני שלא חששתי לשמרו אחר שהחזקתי שלש שנים בלא מחאה שלא ידעתי מלקיחתך מן הבן לסוף שתי שנים דלוקח מבן לית ליה קלא ולא הויא מחאה: **אין לך מחאה גדולה מזו.** שמכרה הבן לסוף שתי שנים ללוקח זה והיה למחזיק להזהר בשטרו כל הימים עד דמרע ליה לשטרא דהאי לוקח אבל בשלש שנים אחר השטר אין די ומפקינן מידא דמחזיק אם לא נזהר בשטרו כדאמרינן בפירקין לעיל (דף לא.) אבל שית אין לך מחאה גדולה מזו: **אמר רב פפא.** לעולם אימא לך דלוקח אית ליה קלא והכא מאי לא חשבי מחאה לקיחת הלוקח מן הבן משום דמכר לו הבן כל שדותיו סתם אותן שהיו של אביו וטוען הלוקח שגם זה השדה קנייתי בכלל קרקעות כולן דאמרינן ליה כל שדותיו מכר לך חוץ מזו אבל אם מכר(א) זה השדה בפני עצמו בטלה חזקתו של מחזיק דאין לך מחאה גדולה מזו. ויש מפרשים במוכר כל שדותיו ומכר לו בפירוש גם זו עמהן ואלו מילתא היא דסתם משמע שלא פירש: **מתני׳ האומנין.** בעלי אומנות שמוליכין להם בביתם לתקן כלים כגון צבעין או כובסין או חייטין או סורקי בגדים שטוענין לקוח הוא בידי:(ב) **אין להם חזקה.** ולא בחזקת שלש שנים מיירי דסתם אומן לא שייך אלא במטלטלין וחזקת שלש שנים לא נאמרה אלא במקרקעי אבל במטלטלי מי שהוא מוחזק בשל חבירו אפילו שעה אחת שאנו רואים שיוצאים מתחת ידו אע״פ שיש לחבירו עדים שהיה שלו נאמן זה המוחזק לומר לקוח הוא בידי דסתם לוקח מטלטלין מחבירו בלא עדים הוא קונה ובלא שטר חוץ מדברים העשויין להשאיל ולהשכיר ואמר לקוחין הן בידי דאינו נאמן כדקי״ל במסכת שבועות (דף מו:) וה״נ גבי אומנין אפילו דבר שאינו עשוי להשאיל ולהשכיר ועשוי לשלחו לאומן כדי לתקנו אין לו חזקה לטעון לקוח בידי מאחר שיש עדים לאידך שהיה שלו וטוען שלחתיו לך לתקנו: **שותפין.** שלקחו קרקע בשותפות והחזיק אחד בחלק חבירו ואכל כל הפירות שלש שנים אינה חזקה שכן דרך שותפין לאכול זה פירות שלש שנים או ארבע שנים ואח״כ יאכל זה כמו כן. ובסדר משנת רבינו גרשום הכי גרסי׳ השותפין והאפוטרופין והאריסין אבל אומנין לא קתני והכי הוה מסקנא בגמרא [ע״ב](ג) דכולי עלמא יש שותף שאין לו חזקה וכיון דשותף אין לו חזקה כל שכן אומן כדמפרש בגמ׳ [ע״ב]: **והאריסין.** שיורדין לתקן הקרקע למחצה לשליש ולרביע אם טוען שני חזקה החזקתי בקרקע ואכלתי הפירות(ד) אינה חזקה שיכול לומר המערער לאריסות הורדתיו ודמי הפירות היה משלם לי או זקפתים עליו במלוה אי נמי מנהג אריסים לעבוד קרקע עשר שנים וחמש שנים אוכלין הבעלים כל הפירות של כל השדה ואחר כך אוכלין אריסים חמש שנים כנגדן: **לא לאיש.** שאוכל פירות נכסי מלוג של אשתו חזקה בנכסי אשתו דאורחיה דבעל למיכל פירי ואם יגרשנה תטול נכסי מלוג שלה. ובגמרא [מט.] פריך פשיטא: **בנכסי בעלה.** אם אכלה פירות של שדה בעלה ג׳ שנים אינה יכולה לטעון לקוח הוא בידי דכיון דמזונות אשה על בעלה שביק לה למיכל פירי. ובגמ׳ [נא.] פריך פשיטא: **ולא לאב בנכסי הבן ולא לבן כו׳.** דומיא דאפוטרופין ניהו זה בנכסיו של זה: **בד״א.** כל החזקות הללו דאינו חזקה וצריך ג׳ שנים: **במחזיק.** כדמפרש בגמ׳ [נב:] בחזקה שיש עמה טענה ומחלוקת שחבירו מערער עליו: **אבל בנותן מתנה.** בפניהו ומודה(ה) לו שילך ויחזיק בה וקי״ל [קדושין כו.] דקרקע נקנית בכסף בשטר ובחזקה ובההיא חזקה שהיא במקום קנין לקנות קרקע כיון דנעל וגדר כו׳ הויא חזקה לקנות: **שחלקו.** ורוצה כל אחד לזכות בשלו שלא יוכלו לחזור זה בזה: **בנכסי הגר.** שאין לו יורשין וכל הקודם להחזיק בנכסיו זכה: **נעל.** עשה דלת: **וגדר.** או גדר חומה: **ופרץ.** פירצה כדי שיכנס בה: **כל שהוא.** בגמ׳ [נג.] מפרש: **הרי זו חזקה.** לבלתי חוזר זה בזה כיון דברשות חבירו החזיק:

גמ׳

מלוה על פה אינו גובה לא מן היורשין ולא מן הלקוחות. לא איצטריך אלא משום יורשין דלקוחות תנינא בהדיא וקסבר שעבודא לאו דאורייתא ומלוה בשטר שהוא גובה היינו שלא תנעול דלת בפני לוין ומכר נמי משום תקנת השוק ואע״ג דביורשין לא שייך לחלק בין מלוה על פה למלוה בשטר מ״מ כל היכא דגבי לקוחות חיישינן משום נעילת דלת כמו מלוה בשטר או מלוה הכתובה בתורה למ״ד (קדושין כט:) ככתובה בשטר דמי או כשעמד בדין או עשה עבדו אפותיקי גבי נמי מיתמי אבל מלוה על פה כיון דלא חשש לעשות שטר לגבות מלקוחות כי לא גבי נמי מיתמי ליכא נעילת דלת והא דאמרי׳ בפ״ק דבבא קמא (דף יא:) גבי (ד) הלכה גובין מן העבדים אמר רב נחמן לעולא אמר ר״א אפילו מיתמי לא מינייה ואפילו מגלימא דעל כתפיה שם מפורש: **בפני האב** שנה כו׳. והא דאמרינן בפרק שני דכתובות (דף יז: ושם ד״ה ואמת) אמר רב הונא אין מחזיקין בנכסי קטן ואפילו הגדיל לא כמו שיש מפרש שם דיתום אפילו גדול במילי דאבוה קטן הוא ואין מועלת חזקה לגביה אפילו שהיה גדול כשמת אביו דהא הכא אמר בהדיא דהוי חזקה כשאכל בפני הבן והאב שני חזקה אלא דוקא שהיה קטן כשמת אביו אינה חזקה אע״פ שאחרי כן הגדיל. ר״י: **ואי סלקא דעתך** לוקח אית ליה קלא אין לך מחאה גדולה מזו. אור״י דהוי מצי לשנויי כאן בשטר כאן בלא שטר דאין מצטרפין אלא בשטר כדאמרינן לעיל אלא שמא דעדיפא מיניה קא משני:

אבל

פיסקא ג) האומנין. בעלי אומנות שמתקנין כלים או צבעין או כובסין שמתקנין בגדים בשכירות אע״פ שהחזיק ג׳ שנים באותן החפצים אינה חזקה משום דמצי המערער לומר לתקנו נתתיו לך: והשותפין. אם החזיק אחד בחלק חבירו ג׳ שנים אינה חזקה דאיכא למימר כך התנו ביניהן שתהא ברשות זה ה׳ שנים וכן ברשות של אחר: והאריסין. שיורדין לתקן למחצה לשליש ולרביע אם טוען שני חזקה החזקתי בקרקע אינה חזקה שיכול לומר לו המערער לאריסות הורדתיך וכן האפוטרופין של יתומין:

[illegible] בותיו יהיו מזולזלין בנכסיו ולא יקנו ביוקר לפי שידוע שדוחקין אותו בעלי חובין ומשה״ה יזיף בצנעא ומאי הוה להו ללקוחות לאסוקי אדעתייהו אם הוא חייב ממון אם לאו ולהכי אין גובה המלוה אלא מנכסים בני חורין. אבל גבי [illegible] דזבין שקונין קרקע בפרהסיא זבין כי היכי דניפוק ליה קלא דאיניש אמיד הוא הואיל וזבין מקרקעי והואיל [illegible] לוקח אחר לבדוק אם מכר לראשון באחריות שעליו לפצותו אם לא. והואיל ולא בדק כו ולא קנה השני לפיכך

א) נראה דצ״ל אלא משום דמפי לאו וכו׳. ב) נראה דל״ל וקנה השני. ג) עי׳ ברשב״ם שכ׳ בשם רבינו דלא גרס אומן וכ״ה גלחת כגוסה המשנה שבירושלמי אבל הדבר צ״ע דהרי חזינן דרבינו היה גורס אומן במשנתינו.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com